

ZAMFIRA MIHAIL, <i>Ethnolinguistics with G. Ivănescu's Writings and from a Coserian Perspective</i> .....	153
AURA MOCANU, <i>The Polemic of G. Ivănescu – Ion Gheție about Romanian Literary Language</i> .....	169
DINU MOSCAL, <i>Predicate and Copula – G. Ivănescu's Perspective</i> .....	175
CRISTINEL MUNTEANU, <i>On G. Ivănescu's Stylistic View (or on a Just Recommendation Regarding the Study of Styles)</i> .....	185
LUCIA-GABRIELA MUNTEANU, <i>The Understanding of G. Ivănescu and Eugenio Coseriu on Poetic Language (I)</i> .....	205
EUGEN MUNTEANU, <i>G. Ivănescu's Conception about the Migrations of the Romanians During the Middle Ages</i> .....	219
RODICA NAGY, <i>G. Ivănescu's Syntax: Suggestions for Creative Interpretation</i> .....	227
RUXANDRA NECHIFOR, <i>G. Ivănescu and Dumitru Irimia on Style and Stylistics</i> .....	233
DUMITRU NICA, <i>Grammar and Logic with G. Ivănescu</i> .....	247
CĂTĂLIN NICOLAU, <i>G. Ivănescu's Principles of Researching the Language History</i> .....	251
ILEANA OANCEA, <i>Praise to the Creative Spirit: G. Ivănescu</i> .....	257
FLORIN-TEODOR OLARIU, <i>Sociolinguistic Elements in the G. Ivănescu's Work</i> .....	265
CARMEN-GABRIELA PAMFIL, <i>The Linguistic Understanding of G. Ivănescu</i> .....	285
OANA POPĂRDA, <i>Omnipresence of Signification in the Linguistic Conception of G. Ivănescu</i> .....	299
ROXANA-IULIANA POPESCU, <i>Logico-Linguistic Correspondences between Subordinate Clauses and Parts of Speech</i> .....	303
ADRIAN PORUCIUC, <i>G. Ivănescu's Vision of the Indo-European Phenomenon</i> .....	313
IOANA REPCIUC, <i>G. Ivănescu – Ethnologist. From the Origins of an Ancient Ritual to the Contemporary Versions of a Southeastern European Custom</i> .....	323
PETRONELA SAVIN, <i>G. Ivănescu and Eugenio Coseriu. Preoccupations in the Field of Ethnolinguistics</i> .....	343
MIHAELA SECRIERU, <i>The Contribution of G. Ivănescu in the Field of Romanian Syntax</i> ....	349
ELVIRA SOROHAN, <i>G. Ivănescu and the Rhetoric of Academic Polemic</i> .....	363
DIANA STOICA, <i>Poetic Language at G. Ivănescu and Dumitru Irimia</i> .....	371
ELENA TAMBA, <i>G. Ivănescu's Model of Morphological-Syntactic Analysis of Romanian Language</i> .....	377
VASILE D. ȚĂRA, <i>G. Ivănescu's Perspective on the Study of the Romanian Literary Language</i> .....	383
ELENA VIERU, <i>Ivănescu's Model in the Study of Vasile Voiculescu's Prose Language</i> .....	395
LUMINIȚA VLEJA, <i>G. Ivănescu and the Linguistics of Literary Languages</i> .....	403
MARINA VRACIU, <i>A Reconstruction in Progress: Professor G. Ivănescu's Dialogue with Scholars in Slavonic Studies</i> .....	413

#### WORKSHOP OF LEXICOLOGY

##### POPULAR AND SCIENTIFIC IN THE METEOROLOGICAL TERMINOLOGY OF ATMOSPHERIC PHENOMENA

CRISTINA FLORESCU, LIVIU APOSTOL, LAURA MANEA, ELENA TAMBA, ALINA BURSUC, CRISTINA CĂRĂBUȘ, FLORIN-TEODOR OLARIU, DAN CHELARU, MONA CORODEANU, <i>Romanian Meteorological Scientific and Popular Terminology of the Atmospheric Phenomena. Linguistic Approach</i> .....	429
MARIA DOLORES SÁNCHEZ PALOMINO, <i>Regarding the 'calmuzos' and 'bochornos': Terms in Galician and Spanish</i> .....	437

## UN MOMENT ANIVERSAR

MARIUS SALA\*

Academia Română se bucură că la Iași se celebrează centenarul nașterii lui G. Ivănescu, lingvist cunoscut și venerat în toate centrele universitare în care a activat. În afară de Iași și București, s-a distins la Timișoara și Craiova. În ultimele două orașe a creat adevărate școli de lingvistică, ai căror reprezentanți sunt prezenți, împreună cu ieșenii, la această sesiune. Printre aceștia, o prezență luminoasă este colega Carmen Pamfil, fostă studentă și colaboratoarea profesorului G. Ivănescu la editarea operei lingvistice a lui A. Philippide, precum și unul dintre organizatorii acestei manifestări. Lui G. Ivănescu i se potrivește deviza lui Pierre Larousse, scrisă pe coperta dicționarului său, „Je sème à tout vent”.

Într-o caracterizare succintă, G. Ivănescu este singurul autor care a dat o istorie completă a limbii române, de la origini până în zilele noastre. Dacă la aceasta adăugăm și faptul că este singura operă în care istoria limbii se face în strânsă legătură cu istoria societății, ne dăm seama de locul remarcabil pe care îl are lingvistul de la a cărui naștere se marchează împlinirea a 100 de ani. Se poate spune că este singurul lingvist român care a dat o adevărată istorie a limbii noastre, de la latină până astăzi.

În cercetările sale a fost cel dintâi lingvist care a demonstrat existența varietăților teritoriale numite de el „dialecte literare” ale românei. A acordat atenție migrațiilor unor români pentru a explica anumite fenomene lingvistice; patru capitole, câte unul aparținând părților a treia, a cincea, a șasea și a șaptea, sunt consacrate acestei chestiuni. Un exemplu ilustrativ: deplasările românilor rotacizanți din sudul Ardealului ar explica forma hipercorectă *viezune* din fostele județe Alba, Târnava Mică, Târnava Mare și Făgăraș.

Am avut ocazia să stau de multe ori de vorbă cu G. Ivănescu. Prima dată a fost când pregăteam volumul *Contributions onomastiques*, în calitate de secretar al Comitetului de redacție, format din Iorgu Iordan și Emil Petrovici. Volumul era făcut pentru Congresul de Științe Onomastice de la München (1958). Am fost

\* Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”, București, Calea 13 Septembrie, nr. 13, România.

impresionat de faptul că a mai adus completări și în ultima corectură. L-am văzut cât de meticulos era. Îmi amintesc și de ampla dedicație pe care mi-a scris-o la ediția din 1980 a cărții sale *Istoria limbii române*, în care spunea că „este o lucrare la care mai am multe de schimbat într-o nouă ediție”. A fost mereu pentru mine un model de savant care și-a dedicat viața studiului limbii române. El va rămâne, alături de Alexandru Philippide și de Iorgu Iordan, ceilalți doi ieșeni membri ai Academiei Române, un reprezentant de frunte al lingvisticii românești.

## G. IVĂNESCU ȘI ȘCOALA LINGVISTICĂ IEȘEANĂ

GAVRIL ISTRATE\*

Profesorul G. Ivănescu ar fi împlinit zilele acestea 100 de ani.

Când a trecut, oare, atâta vreme? Parcă abia ieri ne-am întâlnit pentru prima dată în fața Universității, eu descins la Iași din patria lui Coșbuc și Rebreanu, iar el deja absolvent al facultății. Îmi aduc aminte cum colegii îl înconjurau cu simpatie și-i prevesteau o carieră deosebită în filologie. Faptul s-a întâmplat întocmai. Într-adevăr, printre lingviștii din țara noastră, care se încadrează în generația imediat următoare aceleia din care au făcut parte academicienii Iorgu Iordan, Al. Rosetti, Al. Graur și Emil Petrovici, G. Ivănescu ocupă, fără îndoială, primul loc. În calitate de ultim elev al lui Alexandru Philippide, el a moștenit, de la profesorul său, nu numai o pasiune puțin obișnuită pentru problemele de lingvistică, ci și o înclinare spre lupta de opinii care l-a ajutat să-și susțină, cu hotărâre, ideile puse în circulație.

O curiozitate nestăpânită l-a făcut să se orienteze în direcții multiple, pe planuri diferite. Și-a început activitatea științifică încă din vremea studenției cu articole de lingvistică românească și, treptat, câmpul preocupărilor sale s-a lărgit. Sub influența lui Philippide, a fost atras foarte curând de lingvistica generală, care avea să joace un rol determinant în profilul său științific, dar nu a neglijat nici lingvistica romanică, spre care l-a orientat celălalt mare profesor al său, Iorgu Iordan. Curiozitatea l-a împins apoi spre lingvistica indo-europeană, spre studiile de orientalistă, spre etnografie și folclor.

Beneficiind de o bursă în străinătate, mai întâi la Paris și apoi la Roma, a luat contact cu un mediu deosebit de prielnic sub raport științific. Marile biblioteci din Apus, învățații pe care i-a cunoscut acolo i-au deschis orizontul. Meritul cel mai mare al lui G. Ivănescu a fost că, în anii aceia, s-a dedicat în întregime studiului. Spre deosebire de alți colegi ai săi, nu a fost animat decât de o singură dorință, aceea de a justifica încrederea pe care i-a acordat-o Universitatea care l-a format. Și a rămas credincios acestui ideal toată viața. Și-a descoperit de timpuriu vocația și s-a realizat continuând drumul profesorilor săi de la Iași. În cadrul preocupărilor pentru limba națională, a început cu fonetica și cu istoria limbii, pentru a ajunge la studiul limbii literare și al terminologiei științifice. S-a oprit, uneori, și la subiecte de literatură.

În 1945 și-a luat doctoratul sub conducerea academicianului Iorgu Iordan, cu teza *Problemele capitale ale vechii române literare* și, la puțină vreme, a redactat două cursuri, pline de idei originale, *Originea românilor* (1947), respectiv *Curs de sintaxa*

\* Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, bd. Carol I, nr. 11, România.